

- **translated title:** Конвенция относно изпиране, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпление
- **publisher responsibility:** State Gazette
- **original title of the convention in English:** Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime
- **identification number of the convention:** ETS 141
- **place of the translation:** Bulgaria
- **name of the publisher:** State Gazette
- **date of the translation:** n/a
- **status of the translation:** an official translation
- **host item:** State Gazette, No. 43, 27 May 1994
- **ISBN:** n/a

Конвенция относно изпиране, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпление

Преамбюл

Държавите-членки на Съвета на Европа, и другите подписали тази конвенция държави,

смятайки, че целта на Съвета на Европа е осъществяването на по-голямо единство между членовете му;

убедени в необходимостта от следване на обща наказателна политика, насочена към защита на обществото; смятайки, че борбата срещу тежките престъпления, които все повече стават международен проблем, изисква съвременни и ефикасни методи на международно ниво;

вярвайки, че един от тези методи е лишаването на престъпника от облагите на престъплението;

смятайки, че за постигането на тази цел трябва също така да бъде установена добре действаща система на международно сътрудничество,

се споразумяха за следното:

Глава I ИЗПОЛЗВАНЕ НА ТЕРМИНИТЕ

Член 1 *Използване на термините*

За целите на тази конвенция:

- а) "облага" означава всяка икономическа изгода от престъпление. Тя може да представлява всякаква собственост според определението на буква "b" на този член;
- б) "собственост" включва всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, и юридически документи, доказващи право на собственост или други права върху нея;
- в) "средства" означава всяка собственост, използвана или предназначена за използване, по всякакъв начин, изцяло или частично, за да бъде извършено престъпление или престъпления;
- г) "конфискация" означава наказание или мярка, наложена от съд след свързана с едно или няколко престъпления процедура, в резултат на която окончателно се отнема собствеността;
- д) "първоначално престъпление" означава всяко престъпление, от което са извлечени облаги и които могат да бъдат предмет на престъпление по чл. 6 на тази конвенция.

Глава II

МЕРКИ ЗА ПРЕДПРИЕМАНЕ НА НАЦИОНАЛНО РАВНИЩЕ

Член 2

Мерки за конфискация

1. Всяка страна предприема такива необходими законодателни и други мерки, позволяващи ѝ конфискация на средства и облаги или собственост, чиято стойност съответства на тези облаги.
2. Всяка страна може при подписването или при депозирането на документа за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа да заяви, че т. 1 на този член се прилага само по отношение на престъпления или категории престъпления, уточнени в тази декларация.

Член 3

Мерки за разследване и временни мерки

Всяка страна приема такива необходими законодателни и други мерки, позволяващи ѝ идентифициране и проследяване на собственост, подлежаща на конфискация съгласно чл. 2, т. 1, както и предотвратяване на всякаква сделка, трансфер или разпореждане с такава собственост.

Член 4

Специални пълномощия и техники за разследване

1. Всяка страна приема такива необходими законодателни или други мерки, оправомощаващи съдилищата ѝ или други компетентни органи да изискват предоставянето или изземването на банкови, финансови или търговски документи с цел изпълнение на посочените в чл. 2 и 3 действия. Страна не може да се позовава

на банковата тайна за отклоняване на изпълнението на действия съгласно този член.

2. Всяка страна разглежда приемането на такива необходими законодателни и други мерки, позволяващи използването на специални техники на разследване за улесняване на идентифицирането и проследяването на облагите и събирането на доказателства по тях. Тези техники могат да включват разпореждания за контрол на банкови сметки, наблюдение, прихващане на телекомуникации, достъп до компютърни системи и разпореждания за издаване на специфични документи.

Член 5

Съдебно обжалване

Всяка страна приема такива необходими законодателни и други мерки, които осигуряват на заинтересованите лица, засегнати от мерките по чл. 2 и 3, ефикасни възможности за съдебно обжалване с цел защита на правата им.

Член 6

Престъпления по изпиране

1. Всяка страна приема такива необходими законодателни и други мерки съгласно вътрешното ѝ право за определянето като престъпления, когато са извършени умишлено:

- a) преобразуването или прехвърлянето на собственост със знанието, че тази собственост е облага, за целите на укриване и прикриване на незаконния произход на собствеността или подпомагането на всяко лице, което е замесено в извършването на първоначалното престъпление, с цел избягването на правни последствия от неговата дейност;
- b) укриването или прикриването на естеството, източника, местоположението, разположението, движението, правата по отношение на собствеността или владееенето ѝ със знанието, че тази собственост е облага; а също така при спазване на конституционните принципи и основните норми на нейната правна система;
- c) придобиването, притежаването или използването на собственост със знанието в момента на получаването, че тази собственост е облага;
- d) участие, обединяване или конспирация в извършване, опит за извършване и подпомагане, подбuditелство, улесняване и съвети по извършването на някое от престъпленията, установени съгласно този член.

2. За прилагането и спазването на т. 1 на този член:

- a) няма значение дали първоначалното престъпление попада под наказателната юрисдикция на страната;
- b) може да е предвидено, че посочените в тази точка престъпления не се прилагат за лицата, извършили първоначалното престъпление;

с) необходимите познаване, намерение или цел като елементи на някое от посочените в тази точка престъпления могат да бъдат изведени от обективни, фактически обстоятелства.

3. Всяка страна може да приеме такива мерки, които сметне за необходими, за установяване също така като престъпления съгласно вътрешното ѝ право на всички или някои от действията, посочени в т. 1 на този член, в един или всички от следните случаи, когато извършителят:

- а) би трябвало да предполага, че собствеността е някаква облага;
- б) действа с цел облагодетелстване;
- в) действа за улесняване на продължаването на престъпната дейност.

4. Всяка страна може при подписване или при депозиране на документите си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа да заяви, че т. 1 на този член се прилага само при първоначални престъпления или категории подобни престъпления, уточнени в тази декларация.

Глава III МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Раздел 1

Принципи на международното сътрудничество

Член 7

Общи принципи и мерки за международно сътрудничество

1. Страните си сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен за разследването и съдебната процедура с цел конфискуване на средствата и облагите.

2. Всяка страна приема такива необходими законодателни и други мерки, позволяващи отговор на следните искания, съгласно залегналите в този раздел условия:

- а) за конфискуване на специфично имущество, представляващо облага или средства, както и конфискация на облага, състояща се в изискване за заплащане на сума пари, съответстваща на стойността на облагата;
- б) за взаимна помощ при разследването и временни мерки с цел някоя от формите на конфискация, посочена в горната буква "а".

Раздел 2

Взаимна помощ при разследване

Член 8

Задължение за взаимна помощ

При поискване страните си оказват, във възможно най-голяма степен, взаимна помощ при идентифициране и проследяване на средства, облаги и друга собственост, които могат да бъдат конфискувани. Тази взаимна помощ включва всяка мярка, подпомагаща събирането и опазването на доказателства, засягащи съществуването, местоположението или движението, естеството, правния статут или стойността на горепосочената собственост.

Член 9

Осъществяване на взаимната помощ

Взаимната помощ съгласно чл. 8 се осъществява съгласно вътрешното право на замолената страна и в съответствие с процедурите, посочени в молбата, доколкото те не противоречат на това право.

Член 10

Предаване на информация без поискване

Без нарушаване на собствените ѝ разследвания и съдебни процедури дадена страна може без предварително искане да предостави на друга страна информация относно средства и облаги, когато сметне, че предоставянето на тази информация може да подпомогне получаващата страна при започването и извършването на разследвания и съдебни процедури или може да доведе до молба от тази страна съгласно тази глава.

Раздел 3

Временни мерки

Член 11

Задължение за предприемане на временни мерки

1. По молба на друга страна, започнала наказателна процедура или процедура за конфискация, дадена страна предприема необходимите временни мерки, като замразяване или изземване, с цел предотвратяване на продажба, трансфер или разпореждане със собственост, която на по-късен етап може да бъде предмет на молба за конфискация или която би позволила удовлетворяване на молбата.

2. Страна, получила молба за конфискация съгласно чл. 13, ако е поискано, може да предприеме посочените в т. 1 на този член мерки по отношение на всяка собственост, предмет на молбата, или която би позволила удовлетворяване на молбата.

Член 12

Осъществяване на временни мерки

1. Посочените в чл. 11 временни мерки се осъществяват съгласно вътрешното право на замолената страна според уточнените в молбата процедури и доколкото те не противоречат на това право.

2. Преди отменяне на временна мярка, предприета съгласно този член, замолената страна, при възможност, ще създаде условия за молещата страна да обоснове продължаване на мярката.

Раздел 4

Конфискация

Член 13

Задължение за конфискация

1. Страна, получила молба от друга страна за конфискация на средства или облиги, намиращи се на нейна територия, трябва да:

а) изпълни решение за конфискация, издадено от съд в молещата страна, засягащо тези средства или облиги; или

б) представи молбата пред своите компетентни органи с цел получаване на решение за конфискация и ако бъде издадено това решение, да го изпълни.

2. За прилагането на т. 1, буква "б" на този член всяка страна, при необходимост, има компетентност да възбуди процедура за конфискация съгласно своето вътрешно право.

3. Разпоредбите на т. 1 на този член се прилагат също за конфискация, съставляваща изискване за изплащане на сума пари, съответстваща на стойността на облигата, ако собствеността, по отношение на която конфискацията може да влезе в сила, се намира в замолената страна. В тези случаи при изпълнение на конфискацията съгласно т. 1, ако сумата не бъде изплатена, замолената страна предявява иск към която и да е собственост, която може да се използва за тази цел.

4. Ако молбата за конфискация засяга специфична собственост, страните могат да се споразумеят замолената страна да изпълни конфискацията във формата на изискване за плащане на сума пари, съответстваща на стойността на собствеността.

Член 14

Изпълнение на конфискация

1. Процедурите по получаването и изпълнението на конфискацията съгласно чл. 13 се подчиняват на законите на замолената страна.

2. Замолената страна е обвързана от констатацията на фактите, доколкото те са изложени в присъдата или съдебното решение на молещата страна или доколкото тази присъда или съдебно решение са вътрешно основани на тях.

3. Всяка страна може при подписване или при депозиране на документите си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа да заяви, че т. 2 на този член се прилага само в съответствие с нейните конституционни принципи и основните норми на правната ѝ система.

4. Ако конфискацията представлява искане за заплащане на сума пари, компетентният орган на замолената страна превръща сумата във валутата на тази страна по курса за обмен, валиден в момента на вземане на решението за изпълнение на конфискацията.

5. В случаите по чл. 13, т. 1, буква "а" молещата страна единствено има право да взема решение по всяка молба за преразглеждане на решението за конфискация.

Член 15

Конфискувана собственост

Замолената страна се разпорежда съгласно вътрешното си право с всяка конфискувана собственост, ако не е договорено друго със заинтересованите страни.

Член 16

Право на изпълнение и максимална сума за конфискация

1. Молбата за конфискация, отправена съгласно чл. 13, не нарушава правото на молещата страна да изпълни сама решението за конфискация.

2. Нищо в тази конвенция не може да бъде тълкувано като разрешение общата стойност на конфискацията да надвишава паричната сума, уточнена в решението за конфискация. Ако страна установи, че това би могло да се случи, заинтересованите страни започват консултации за избягване на такъв резултат.

Член 17

Принудителни мерки

Замолената страна не може да налага принудителни или някакви други ограничителни мерки на лице в резултат на молба съгласно чл. 13, ако молещата страна е уточнила това в молбата си.

Раздел 5

Отказ и отлагане на сътрудничество

Член 18

Основания за отказ

1. Съгласно тази глава сътрудничеството може да бъде отказано, ако:

- а) исканата мярка противоречи на основните норми на правната система на замолената страна; или

b) изпълнението на молбата може да наруши суверенитета, сигурността, обществения ред или други съществени интереси на замолената страна; или
c) по мнение на замолената страна значимостта на случая, предмет на молбата, не оправдава предприемането на исканата мярка; или
d) престъплението, предмет на молбата, е политическо или финансово; или
e) замолената страна смята, че исканата в молбата мярка би противоречала на принципа на *ne bis in idem*; или
f) престъплението, за което се отнася молбата, не би било престъпление съгласно правото на замолената страна, ако е извършено на територията, попадаща под нейна юрисдикция. Въпреки това, такова основание за отказ се прилага при случаи на сътрудничество съгласно раздел 2 само доколкото исканата взаимна помощ включва принудителна мярка.

2. Сътрудничеството съгласно раздел 2, доколкото исканата взаимна помощ включва принудителна мярка, както и това съгласно раздел 3 на тази глава могат също да бъдат отказани, ако исканите мерки не могат да бъдат предприети съгласно вътрешното право на замолената страна за целите на разследване или съдебна процедура, при подобен случай в страната.

3. Когато законите на замолената страна го изискват, сътрудничеството по раздел 2, доколкото исканата взаимна помощ включва принудителна мярка, и това по раздел 3 на тази глава могат също да бъдат отказани, ако исканите мерки или всякакви други мерки с подобни резултати не биха били позволени по законите на молещата страна, или що се отнася до компетентните органи на молещата страна - ако молбата не е разрешена от съдия или друг съдебен орган, включително прокурор, чиито функции са в сферата на наказателните дела.

4. Сътрудничеството по раздел 4 на тази глава може да бъде отказано също, ако:

- a) съгласно законите на замолената страна конфискацията не е предвидена за посоченото в молбата престъпление; или
- b) без нарушаване на задължението съгласно чл. 13, т. 3 това сътрудничество би противоречало на принципите на вътрешното право на замолената страна относно възможностите за конфискация по отношение на връзката между дадено престъпление и:
 - i. икономическата изгода, която би могла да бъде определена като облага от него; или
 - ii. собственост, която може да бъде определена като средство за него; или
- c) по законите на замолената страна конфискацията вече не може да бъде наложена или да влезе в сила поради давност; или
- d) молбата не се отнася до предишна присъда или решение от съдебно естество или заявление, направено в такова решение, че са извършени едно или няколко престъпления, на които се основава решението за конфискация или се иска такава; или

е) конфискацията не може да бъде изпълнена в молещата страна или все още може да бъде обжалвана по обичайния ред; или

ф) молбата се отнася до решение за конфискация, резултат на решение, издадено *in absentia* на лицето, срещу което е издадено решението, и по мнение на замолената страна съдебната процедура, провеждана от молещата страна, водеща до такова решение, не удовлетворява минималните права за защита, признати като задължителни по отношение на всеки, срещу когото е отправено наказателно обвинение.

5. За целите на т. 4, буква "Г" на този член решението не се смята за издадено *in absentia*, ако:

а) е било потвърдено или произнесено в следствие на жалба от страна на засегнатото лице; или

б) е било издадено след обжалване при условие, че е било обжалвано от засегнатото лице.

6. При преценяването за целите на т. 4, буква "Г" на този член дали минималните права за защита са били спазени замолената страна взема предвид факта, че засегнатото лице съзнателно се е стремяло да избегне правосъдието, или факта, че това лице, имайки възможност да обжалва по правен път решението, издадено *in absentia*, не го е направило. Същото се прилага, когато засегнатото лице, след като е било призовано по надлежния ред, е предпочело да не се яви, нито да поиска отлагане на делото.

7. Страна няма да се позовава на банковата тайна за отказване на сътрудничество по този раздел. Когато вътрешното ѝ законодателство го изисква, страната може да поиска издаване на молба за сътрудничество, включваща разрешение за оттегляне на банковата тайна, от съдия или друг съдебен орган, включително прокурора или други органи, работещи по наказателни дела.

8. Без нарушаване на основанията за отказ, предвидени в т. 1, буква "а" на този член:

а) фактът, че лицето, обект на разследване или решение за конфискация, взето от органи на молещата страна, е юридическо лице, няма да бъде изтъкван от замолената страна като препятствие за предоставяне на сътрудничеството съгласно тази глава;

б) фактът, че физическо лице, срещу което има издадено решение за конфискация на облаги, е починало след това, или фактът, че юридическо лице, срещу което има издадено решение за конфискация на облаги, е прекратило съществуването си след това, няма да бъдат изтъквани като препятствие за осъществяване на взаимната помощ съгласно чл. 13, т. 1, буква "а".

Член 19
Отлагане

Замолената страна може да отложи действията по изпълнение на молба, ако тези действия биха навредили на разследването или съдебната процедура, провеждани от нейните органи.

Член 20
Частично или условно приемане на молба

Преди отказ или отлагане на сътрудничество съгласно този раздел след консултации с молящата страна, ако сметне за подходящо, замолената страна може да обсъди частичното приемане на молбата или приемането ѝ при определени от нея условия.

Раздел 6
Връчване и защита на правата на трети страни

Член 21
Връчване на документи

1. Страните си предоставят в най-голяма степен взаимна помощ за връчването на съдебните документи на лица, засегнати от временни мерки или конфискация.

2. Нищо в този член не е предназначено да попречи на:

- a) възможността за изпращане на съдебни документи чрез пощата директно на лица зад граница;
- b) възможността държавни служители, служители или други компетентни лица на страната, издаваща документа, да уведомяват за или да връчват съдебни документи директно чрез консулските органи на тази страна или чрез държавни служители, служители или други компетентни лица на страната, в която се изпращат, освен ако тази страна декларира обратното пред Генералния секретар на Съвета на Европа при подписването или при депозирането на документите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

3. При връчването на съдебни документи на лица зад граница, засегнати от временни мерки или решение за конфискация, издадени в изпращащата страна, тази страна посочва правните възможности за обжалване, от които могат да се ползват тези лица съгласно нейните закони.

Член 22
Признаване на решения на друга държава

1. След представяне на молба за сътрудничество съгласно раздели 3 и 4 замолената страна признава всяко съдебно решение, издадено в молещата страна, относно предявени от трети страни права.

2. Признаването може да бъде отказано ако:

- a) трети страни не са имали съответната възможност да защитят своите права; или
- b) решението е несъвместимо с вече взето в замолената страна решение по същия въпрос; или
- c) то е несъвместимо с общественения ред на замолената страна; или
- d) решението е взето в противоречие с разпоредбите на изключителната юрисдикция, предвидена в законодателството на замолената страна.

Раздел 7

Процедурни и други общи правила

Член 23

Централен орган

1. Страните определят централен орган или при необходимост органи, които да имат отговорността за изпращане и отговор на молби, направени съгласно този раздел, изпълнението им или тяхното изпращане до компетентните органи за изпълнение.

2. Всяка страна при подписване или при депозиране на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване ще съобщи на Генералния секретар на Съвета на Европа наименованията и адресите на определените органи съгласно т. 1 на този член.

Член 24

Преки съобщения

1. Централните органи поддържат преки съобщения помежду си.

2. При спешни случаи молбите или съобщенията съгласно този раздел могат да бъдат изпращани пряко от съдебните органи, включително прокурора, на молещата страна до тези органи на замолената страна. В такива случаи едновременно се изпраща копие до централния орган на замолената страна чрез централния орган на молещата страна.

3. Всяка молба или съобщение съгласно т. 1 и 2 на този член може да бъде изпратено чрез Международната организация на криминалната полиция (Интерпол).

4. Когато е отправена молба съгласно т. 2 на този член и органът не е компетентен за разглеждането ѝ, последният препраща молбата до компетентен държавен орган и уведомява пряко молещата страна за това.

5. Молби или съобщения съгласно раздел 2 на тази глава, които не включват принудителна мярка, могат да бъдат изпращани директно от компетентните органи на молещата страна до компетентните органи на замолената страна.

Член 25

Форма и език на молбата

1. Всички молби съгласно този раздел трябва да бъдат писмени. Могат да бъдат ползвани съвременни средства за съобщения, например телефакс.

2. Без да се накърняват разпоредбите на т. 3 на този член, не се изискват преводи на молбите или придружителните документи.

3. При подписването или при депозирането на документите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване всяка страна може да представи на Генералния секретар на Съвета на Европа декларация, че тя си запазва правото да изисква отправените до нея молби и придружителните документи да бъдат придружени от превод на собствения ѝ език или на някой от официалните езици на Съвета на Европа или на посочен от нея език. В такъв случай тя заявява готовността си за приемане на преводи на друг език, който тя може да посочи. Другите страни могат да приложат реципрочни правила.

Член 26

Легализация

Изпратените съгласно тази глава документи се освобождават от всички формалности по легализация.

Член 27

Съдържание на молбата

1. Всяка молба за сътрудничество, предвидено в тази глава, трябва да уточнява:
 - a) органа, който отправя молбата, и органа, който провежда разследването или съдебната процедура;
 - b) предмета и основанието за молбата;
 - c) случая, включително съответните факти (като дата, място и обстоятелства на престъплението), за който се отнася разследването или съдебната процедура освен при наличие на молба за уведомяване;
 - d) доколкото сътрудничеството включва принудителни мерки:
 - i. текста на правните разпоредби или ако това не е възможно, изложение на съответното приложимо право; и
 - ii. указание, че исканата мярка или всяка друга мярка с подобен ефект би могла да бъде предприета на територията на молещата страна съгласно нейното законодателство;

- е) ако е необходимо и доколкото е възможно:
 - i. подробности относно засегнатото лице или лица, включително име, дата и място на раждане, гражданство и местонахождение, и когато се отнася до юридическо лице, неговото седалище; и
 - ii. собствеността, относно която се иска сътрудничеството, нейното местоположение, нейната връзка със засегнатото лице или лица, всяка връзка с престъплението, както и цялата налична информация относно интересите на други лица по отношение на тази собственост; и
- ф) всяка конкретна процедура, която молещата страна иска да бъде приложена.

2. Когато молбата за временни мерки съгласно раздел 3 се отнася до изземване на собственост, за която би могло да бъде издадено решение за конфискация, състоящо се в задължение за изплащане на парична сума, в тази молба трябва също да бъде посочена максималната сума, която се иска да бъде взета върху тази собственост.

3. Към посочените в т. 1 указания всяка молба съгласно раздел 4 трябва да съдържа:

- а) при случаите по чл. 13, т. 1, буква "а":
 - i. заверено копие от решението за конфискация, издадено от съд в молещата страна, и изложение на мотивите, основаващи решението, ако те не са посочени в самото решение;
 - ii. удостоверение от компетентен орган на молещата страна, че решението за конфискация е в сила и не подлежи на обжалване по обичайния ред;
 - iii. информация за степента, до която се иска изпълнението на решението; и
 - iv. информация относно необходимостта от предприемане на временни мерки;
- б) при случаите по чл. 13, т. 1, буква "б" изложение на фактите, изтъквани от молещата страна, достатъчни за замолената страна да вземе решение съгласно своето вътрешно право;
- в) при случаите, когато трети страни са предявили правата си, документи, че те са имали възможност да го направят.

Член 28

Пропуски в молбите

1. Ако молбата не съответства на разпоредбите на тази глава или предоставената информация не е достатъчна за вземане на решение по нея от замолената страна, тази страна може да поиска от молещата страна изменение на молбата или допълването ѝ с информация.

2. Замолената страна може да определи срок за получаването на тези изменения или допълнителна информация.

3. До получаването на исканите изменения или информация, свързани с молбата, представена съгласно раздел 4 на тази глава, замолената страна може да предприеме всяка от мерките, посочени в раздели 2 и 3 на тази глава.

Член 29

Множество молби

1. Ако замолената страна получи повече от една молба в съответствие с раздели 3 и 4 на тази глава, отнасяща се до едно и също лице или собственост, наличието на множество молби не пречи тази страна да разглежда молбите, включващи вземане на временни мерки.

2. При наличие на множество молби в съответствие с раздел 4 на тази глава замолената страна предвижда консултации с молещите страни.

Член 30

Задължение за обосноваване

Замолената страна трябва да обосновава всяко решение за отказ, отлагане или поставяне на условия по сътрудничеството в съответствие с тази глава.

Член 31

Информация

1. Замолената страна незабавно уведомява молещата страна относно:

- a) действие, предприето по отношение на молба, направена в съответствие с тази глава;
- b) окончателния резултат от действието, предприето на основание на молбата;
- c) решение за отказ, отлагане или поставяне на условия изцяло или частично за сътрудничеството съгласно тази глава;
- d) всички обстоятелства, правещи невъзможно изпълнението на исканото действие или които могат да го отложат значително; и
- e) в случай на временни мерки, предприети съгласно молба по раздели 2 и 3 на тази глава, онези от разпоредбите на вътрешното ѝ право, които водят автоматично до отменяне на временните мерки.

2. Молещата страна незабавно уведомява замолената страна относно:

- a) всяко преразглеждане, решение или друг факт, на чието основание изпълнението на решението за конфискация е изцяло или частично отменено; или
- b) всяко изменение, фактическо или правно, на чието основание всяко действие съгласно тази глава вече не е оправдано.

3. Когато страна на основание на едно и също решение за конфискация моли за конфискация в повече от една страна, тя уведомява за тази молба всички засегнати от изпълнението на решението страни.

Член 32

Ограничение на използването

1. Замолената страна може да постави като условие за изпълнението на молбата изискването информация или доказателства да не бъдат използвани или предавани от органите на молещата страна за целите на разследвания или съдебни процедури, различни от посочените в молбата, без нейното предварително съгласие.

2. Всяка страна може при подписване или при депозиране на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа да заяви, че без предварителното ѝ съгласие информацията или доказателствата, предоставени от нея съгласно тази глава, не могат да бъдат използвани или предавани от органите на молещата страна за целите на разследвания или съдебни процедури, различни от посочените в молбата.

Член 33

Поверителност

1. Молещата страна може да изиска от замолената страна да запази като поверителни молбата и нейното съдържание до степента, необходима за изпълнение на молбата. Ако замолената страна не може да спази искането за поверителност, тя незабавно трябва да уведоми за това молещата страна.

2. Ако не противоречи на основните принципи на вътрешното ѝ право и ако има молба за това, молещата страна трябва да спазва поверителността на всякакви доказателства и информация, предоставени от замолената страна, до степента, до която нейното откриване е необходимо за разследванията или съдебната процедура, описани в молбата.

3. Като се спазват разпоредбите на вътрешното право, дадена страна, получила информация без поискване съгласно чл. 10, трябва да спазва всяко изискване за поверителност, както се иска от предоставящата информацията страна. Ако другата страна не може да спази това изискване, тя трябва незабавно да уведоми за това изпращащата страна.

Член 34

Разходи

Обикновените разходи по изпълнението на молба се покриват от замолената страна. При необходимост от съществени или извънредни разходи по изпълнението на молба страните се договарят относно условията, при които молбата ще бъде изпълнена, както и начина на поемане на разходите.

Член 35

Вреди

1. В случай, че лице е предприело юридически действия за завеждане под отговорност за вреди в резултат от действие или бездействие във връзка със сътрудничеството, предвидено по тази глава, засегнатите страни предвиждат, при необходимост, консултации помежду си по разпределението на дължимата сума.
2. Страна, ответник по иск за вреди, се задължава да уведоми друга страна за това дело, ако другата страна може да има интерес по случая.

Глава IV ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 36

Подписване и влизане в сила

1. Тази конвенция е открита за подписване от държавите - членки на Съвета на Европа, и държавите, които не са членки, участвали в нейното изработване. Тези държави могат да изразят съгласието си за обвързване чрез:

- a) подписване без резерва за ратификация, приемане или утвърждаване; или
- b) подписване с резерва за ратификация, приемане или утвърждаване, последвано от ратификация, приемане или утвърждаване.

2. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

3. Тази конвенция влиза в сила от първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата, на която три държави, най-малко две от които са членки на Съвета на Европа, са изразили съгласието си за обвързване с конвенцията съгласно разпоредбите на т. 1 на този член.

4. По отношение на всяка подписала държава, която след това изрази съгласието си за обвързване с нея, конвенцията влиза в сила от първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на изразяването на съгласието ѝ за обвързване с конвенцията, съгласно разпоредбите на т. 1 на този член.

Член 37

Присъединяване към конвенцията

1. След влизане в сила на конвенцията Комитетът на министрите на Съвета на Европа след консултации с договарящите държави може да покани всяка държава, която не е членка на Съвета на Европа и не е участвала в изработването ѝ, да се присъедини към тази конвенция чрез решение, взето с мнозинството, посочено в чл. 20, буква "d" на Устава на Съвета на Европа, и чрез единодушно гласуване на представителите на договарящите държави, имащи право да заседават в комитета.

2. По отношение на всяка присъединяваща се държава конвенцията влиза в сила от първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на депозиране на документа за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 38

Териториално прилагане

1. Всяка държава може при подписване или при депозиране на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да посочи територията или териториите, по отношение на които ще се прилага тази конвенция.

2. Всяка държава може по всяко време след това чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа да разшири прилагането на тази конвенция по отношение на всяка друга територия, посочена в декларацията. По отношение на тази територия конвенцията влиза в сила от първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на тази декларация от Генералния секретар на Съвета на Европа.

3. Всяка декларация, направена съгласно предходните две точки, може да бъде оттеглена по отношение на всяка посочена в тази декларация територия чрез уведомление до Генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила от първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на такова уведомление от Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 39

Отношения с други конвенции и споразумения

1. Тази конвенция не засяга правата и задълженията, произтичащи от многостранни международни конвенции, отнасящи се до конкретни въпроси.

2. Страните по конвенцията могат да сключат помежду си двустранни или многостранни споразумения по въпросите, регулирани в тази конвенция, с цел допълване или засилване на разпоредбите или улесняване на прилагането на залегналите в нея принципи.

3. Ако две или повече страни вече са сключили споразумение или договор относно регулиран в конвенцията въпрос или по друг начин са установили отношения по този въпрос, те имат право да прилагат този договор или споразумение вместо тази конвенция, ако това улеснява международното сътрудничество.

Член 40

Резерви

1. Всяка държава може при подписване или при депозиране на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да заяви, че се възползва от една или повече от резервите, залегнали в чл. 2, т. 2, чл. 6, т. 4, чл. 14, т. 3, чл. 21, т. 2, чл. 25, т. 3 и чл. 32, т. 2. Не могат да се правят други резерви.

2. Всяка държава, направила резерва съгласно предходната точка, може да я оттегли изцяло или частично чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила от датата на получаване на това уведомление от Генералния секретар.

3. Страна, направила резерва по отношение на разпоредба от тази конвенция, не може да изисква прилагането на същата разпоредба от друга страна; въпреки това, ако резервата е частична или условна, тя може да изисква прилагането на тази разпоредба в степента, в която я приема самата тя.

Член 41

Поправки

1. Всяка страна може да предлага поправки към тази конвенция и те се съобщават от Генералния секретар на Съвета на Европа на всички държави - членки на Съвета на Европа, и до всяка държава, която не е членка, присъединила се към конвенцията или поканена за присъединяване съгласно разпоредбите на чл. 37.

2. Всяка предложена от дадена страна поправка се съобщава на Европейския комитет по проблемите на престъпността, който представя мнението си по предложената поправка пред Комитета на министрите.

3. Комитетът на министрите обсъжда предложената поправка и мнението на Европейския комитет по проблемите на престъпността и може да приеме поправката.

4. Текстът на всяка поправка, приета от Комитета на министрите съгласно т. 3 на този член, се изпраща до страните за приемане.

5. Всяка поправка, приета съгласно т. 3 на този член, влиза в сила на тридесетия ден след като всички страни са уведомили Генералния секретар на Съвета на Европа за приемането ѝ.

Член 42

Уреждане на спорове

1. Европейският комитет по проблемите на престъпността към Съвета на Европа трябва да бъде осведомяван за тълкуването и прилагането на тази конвенция.

2. При спор между страни по тълкуването или прилагането на тази конвенция те полагат усилия за разрешаване на спора чрез преговори или по друг мирен начин по техен избор, включително предаване на спора пред Европейския комитет по проблемите на престъпността, пред арбитражен съд, чиито решения ще обвързват страните, или пред Международния съд съгласно споразумение между заинтересованите страни.

Член 43

Денонсиране

1. Всяка страна може по всяко време да денонсира тази конвенция чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Това денонсиране влиза в сила от първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар.
3. Въпреки това тази конвенция продължава да се прилага по отношение на изпълнението съгласно чл. 14 на конфискация, за която е представена молба в съответствие с разпоредбите на тази конвенция преди датата на влизане в сила на денонсирането.

Член 44

Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, и всяка държава, присъединила се към тази Конвенция, относно:

- a) всяко подписване;
- b) депозиране на всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;
- c) всяка дата на влизане в сила на тази конвенция съгласно чл. 36 и 37;
- d) всяка резерва, направена съгласно чл. 40, т. 1;
- e) всеки друг документ, уведомление или съобщение относно конвенцията.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена в Страсбург на 8 ноември 1990 г. на английски и френски език, като и двата текста са еднакво валидни, в един екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа ще изпрати заверени копия от тях до всяка държава - членка на Съвета на Европа, до държавите нечленки, които са участвали в изработването на тази конвенция, и до всяка държава, поканена за присъединяване към нея.